

ΤΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΩΝ ΓΗΠΕΔΩΝ

30 ΕΘΝΙΚΕΣ — ΟΜΑΔΕΣ — ΠΟΥ ΕΓΡΑΨΑΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

★

Κείμενα: Teo Benedetti
Εικονογράφηση: Gianluca Barone

διόπτρα

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Το καμάρι της Αλμπισελέστε

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ
1902

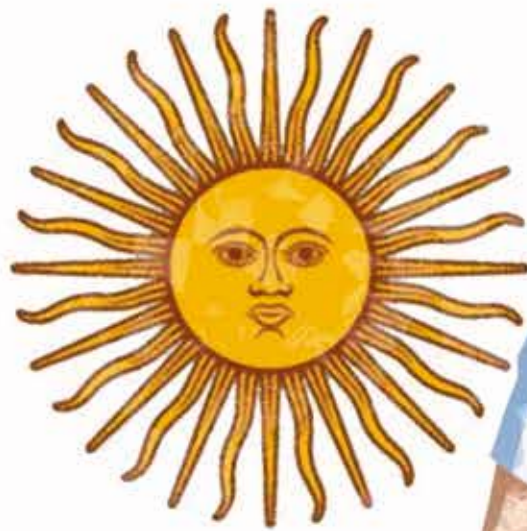
ΕΜΦΑΝΙΣΗ
γαλάζια και λευκή φανέλα,
μαύρο σορτς

ΤΡΟΠΑΙΑ
Παγκόσμιο Κύπελλο: 3
Κόπα Αμέρικα: 16
Κύπελλο Συνομοσπονδιών: 1
Κύπελλο Πρωταθλητών
CONMEBOL-UEFA: 2

ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΟΥΝ:
La Albiceleste (Η Λευκή
και Γαλάζια), *La Selección*
(Εθνική Ομάδα)

Η μπάλα δεν πρέπει να κινείται άσκοπα ούτε να χτυπιέται άγαρμπα σε μια απλή πάσα· πρέπει να την καθοδηγείς, να την προσέχεις, σχεδόν να τη φροντίζεις. Μπορεί να μετατραπεί σε ένα απίστευτο σουτ ή να σταλεί με χάρη σε έναν συμπαίκτη. Κάθε παίκτης της Αλμπισελέστε σταματά την μπάλα στα πόδια του σαν να χαιρετά έναν παλιό φίλο, έτοιμος να δώσει ζωή σε μαγικές στιγμές και να επιδείξει εντυπωσιακή δεξιότητα. Στην πρωτεύουσα, το Μπουένος Άιρες, αυτή η προσέγγιση είναι γνωστή ως *La Nuestra* (το δικό μας), γιατί αυτό το στίλ παιχνιδιού αντικατοπτρίζει το πνεύμα του αργεντίνικου λαού. Πολλοί σπουδαίοι παίκτες που φόρεσαν τη φανέλα της Εθνικής έδωσαν ζωή σε αυτό το στίλ, το προσαρμοσαν και το εξέλιξαν περισσότερο, χαρίζοντας στους φιλάθλους αξέχαστες νίκες. Συγκεκριμένα, τρία «δεκάρια» οδήγησαν την ομάδα στην κορυφή του κόσμου ακολουθώντας τους κανόνες του *La Nuestra*: ο Μάριο Κέμπες, που πέτυχε δύο γκολ στον τελικό του Παγκοσμίου Κυπέλλου του 1978 χαρίζοντας στην Αργεντινή τον πρώτο ιστορικό παγκόσμιο τίτλο της· ο Ντιέγκο Αρμάντο Μαραντόνα, του οποίου το λαμπρό παιχνίδι έφερε στην Αργεντινή το δεύτερο Μουντιάλ το 1986· και ο μοναδικός Λιονέλ Μέσι, που ύστερα από μια μακρά διαδρομή κατάφερε τελικά να κατακτήσει το τρίτο Παγκόσμιο Κύπελλο της χώρας στο Κατάρ το 2022.

Στιγμές δόξας

Το λευκό κύμα

Στην Αργεντινή, λίγο πριν από την έναρξη μεγάλων αγώνων, είτε συλλόγων είτε της εθνικής ομάδας, ο αέρας γεμίζει με *parielitos*, μικροσκοπικά λευκά χαρτάκια που πέφτουν από τον ουρανό και στρώνονται στο γήπεδο. Πιστεύεται ότι φέρνουν καλή τύχη στην ομάδα των γηπεδούχων.

Σκοράροντας σαν ένας!

Στον αγώνα του Παγκοσμίου Κυπέλλου 2006 απέναντι στη Σερβία-Μαυροβούνιο, η Αλμπισελέστε αντάλλαξε 25 συνεχόμενες πάσες: μια ομαλή αλληλουχία κινήσεων που ανέδειξε τον εκπληκτικό ομαδικό συντονισμό πριν από το νικητήριο γκολ του Εστέμπαν Καμπιάσο.

Το τέλος ενός εφιάλτη

Χάρη στο καθοριστικό γκολ του Άνχελ ντι Μαρία απέναντι στη Βραζιλία το 2011, η Αργεντινή κατέκτησε ξανά το Κόπα Αμέρικα έπειτα από 28 χρόνια και έσπασε επιτέλους την «κατάρρα». Μέχρι τότε, η ομάδα είχε χάσει επτά συνεχόμενους τελικούς σε διεθνείς διοργανώσεις.

ΟΙ ΕΡΥΛΟΙ

El Pibe de Oro, Μαραντόνα

Επιθετικός μέσος και χαρισματικός πλέι μέικερ με δυνατό σουτ και αστραπιαία ντρίμπλα και εξαιρετικό έλεγχο της μπάλας, θεωρείται ένας από τους κορυφαίους ποδοσφαιριστές όλων των εποχών. Με την Αλμπισελέστε, κατέκτησε το Παγκόσμιο Κύπελλο του 1986.

Λίο Μέσι, ο «ατομικός» ψύλλος

Επιθετικός με εκπληκτική τεχνική και μεγάλη ταχύτητα, έχει παίξει σε περισσότερους από 1.100 αγώνες, έχει σημειώσει πάνω από 900 γκολ και έχει κατακτήσει συνολικά 45 επίσημους τίτλους στην καριέρα του. Κυρίως, οδήγησε την Εθνική Αργεντινής στη θρυλική κατάκτηση του Παγκοσμίου Κυπέλλου στο Κατάρ το 2022.

El Matador, Μάριο Κέμπες

Θεωρείται ένας από τους σπουδαιότερους επιθετικούς στην ιστορία του ποδοσφαίρου. Σκόραρε δύο γκολ στον τελικό του Παγκοσμίου Κυπέλλου του 1978 που διεξήχθη στην Αργεντινή, κατακτώντας όχι μόνο το τρόπαιο αλλά και τους τίτλους του πρώτου σκόρερ και του καλύτερου παίκτη της διοργάνωσης.

Γκαμπριέλ Μπατιστούτα, ο Βασιλιάς των Λιονταριών

Δυναμικός επιθετικός με εντυπωσιακό ένστικτο για γκολ, πέτυχε 56 γκολ σε 78 αγώνες με την Αλμπισελέστε και έπαιξε καθοριστικό ρόλο στις κατακτήσεις του Κόπα Αμέρικα στη Χιλή (1991) και στο Εκουαδόρ (1993).

★ ★ ★
ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

ΕΠΙΚΟΣ αγώνας

ΧΡΟΝΙΑ: 1986
ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ: Αγγλία
ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ: Παγκόσμιο Κύπελλο
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ: 2-1 υπέρ της
Αργεντινής
ΣΚΟΡΕΡ: Ντιέγκο Αρμάντο
Μαραντόνα

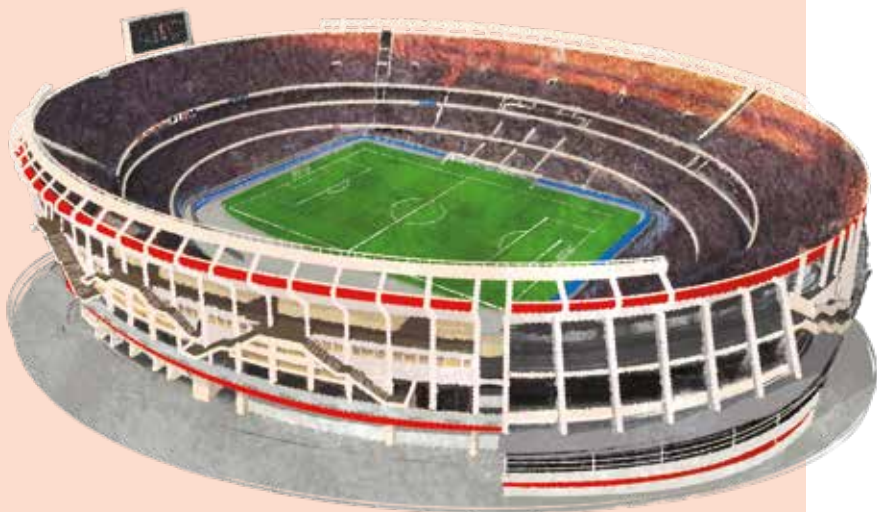

Μεξικό 1986, Στάδιο Αζτέκα. Η Αργεντινή του Ντιέγκο Μαραντόνα ετοιμάζεται να αντιμετωπίσει την Αγγλία του Γκάρι Λίνεκερ στα προημιτελικά του Παγκοσμίου Κυπέλλου. Ο αγώνας είναι τεταμένος και απόλυτα ισοροπημένος, ώσπου ο αστέρας της Αλμπισελέστε αλλάζει τα πάντα με δύο θρυλικές ενέργειες. Όλα συμβαίνουν μέσα σε **τέσσερα λεπτά**. Πρώτα, ο Μαραντόνα κυνηγά μια μπάλα που αναπηδά μέσα στην περιοχή και προλαβαίνει τον τερματοφύλακα, υψώνοντας το αριστερό του **χέρι** και σκοράροντας. Ο διαιτητής, νομίζοντας πως πρόκειται για κεφαλιά, επικυρώνει το γκολ μέσα στις έντονες διαμαρτυρίες των Άγγλων. Λίγα λεπτά αργότερα, ο **Μαραντόνα** παίρνει την μπάλα από το κέντρο και δίνει ζωή στο **Γκολ του Αιώνα**: διανύει σχεδόν 60 μέτρα σε 10 δευτερόλεπτα, περνώντας με ντρίμπλα τέσσερις αμυντικούς και τον τερματοφύλακα, προτού στείλει την μπάλα στα δίχτυα. Το στάδιο –και ολόκληρη η Αργεντινή– εκρήγνυται από χαρά μπροστά σε αυτή τη μαγική στιγμή που έμελλε να μείνει για πάντα χαραγμένη στη μνήμη των φιλάθλων σε όλο τον κόσμο. Το γκολ του Λίνεκερ διαμορφώνει το 2-1, όμως η μέρα ανήκει στον Ντιέγκο, τον *El Pibe de Oro*, το Χρυσό Παιδί που οδήγησε την Αργεντινή στην κατάκτηση του **δεύτερου Παγκοσμίου Κυπέλλου** της.

Μέσα στο παιχνίδι

Είναι... μνημειώδες!

Με χωρητικότητα άνω των 83.000 θεατών, το Στάδιο Αντόνιο Βεσπούσιο Λιβέρτι, ή αλλιώς *El Monumental*, φιλοξενεί τους περισσότερους εντός έδρας αγώνες της εθνικής ομάδας. Για πολλά χρόνια το στάδιο είχε σχήμα πετάλου, καθώς η τέταρτη εξέδρα δεν είχε κατασκευαστεί λόγω έλλειψης χρημάτων. Τα έργα ολοκληρώθηκαν για το Παγκόσμιο Κύπελλο του 1978, δίνοντας στο στάδιο τη σημερινή μορφή του.

«Αυτές δεν κάνουν· πηγαίνετε ν' αγοράσετε καινούριες!»

Οι γαλάζιες φανέλες που φορέθηκαν στον επικό αγώνα με την Αγγλία στο Παγκόσμιο Κύπελλο του 1986 στο Μεξικό αγοράστηκαν την τελευταία στιγμή από ένα κατάστημα στην Πόλη του Μεξικού και πάνω τους ράφτηκαν οι αριθμοί και το έμβλημα της ομοσπονδίας ώστε να μοιάζουν με τις αυθεντικές. Ο λόγος; Οι επίσημες φανέλες είχαν απορριφθεί από τους παίκτες, που θεωρούσαν ότι ήταν πολύ βαριές και δεν άφηναν το σώμα να αναπνέει.

4 πάσες προς τη δόξα

ΣΕΝΤΡΑ ΚΑΙ... ΓΚΟΛ!

Ο Λιονέλ Μέσι πέτυχε το πιο γρήγορο γκολ της διεθνούς καριέρας του σε έναν φιλικό αγώνα απέναντι στην Αυστραλία, στέλνοντας την μπάλα στα δίχτυα μόλις μετά από 79 δευτερόλεπτα.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΤΡΕΜΠΛ

Η Αργεντινή είναι η μοναδική εθνική ομάδα της Νότιας Αμερικής που έχει κατακτήσει το Κύπελλο Αμερικής τρεις συνεχόμενες φορές (1945-1947).

ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ

Η φανέλα που φόρεσε ο Μαραντόνα στον αγώνα με την Αγγλία το 1986 πουλήθηκε σε δημοπρασία για εννέα εκατομμύρια δολάρια!

ΤΟ ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΚΟ «BANDERAZO»

Το βράδυ πριν από έναν αγώνα, οι Αργεντινοί φίλαθλοι συγκεντρώνονται για να τραγουδήσουν και να εμψυχώσουν την ομάδα. Έτσι δείχνουν την αγάπη τους και της δίνουν την ενέργεια που χρειάζεται για να νικήσει.

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Πράσινη και κίτρινη μαγεία

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ
1914

ΕΜΦΑΝΙΣΗ
πράσινη και κίτρινη φανέλα,
μπλε σορτς

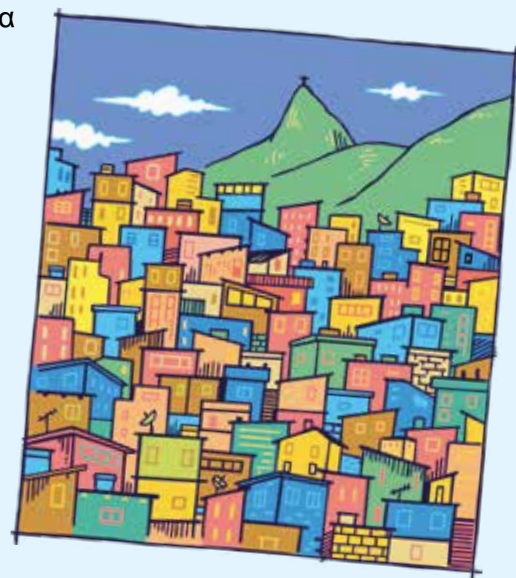
ΤΡΟΠΑΙΑ
Παγκόσμιο Κύπελλο: 5
Κόπα Αμέρικα: 9
Κύπελλο Συνομοσπονδιών: 4
Ολυμπιακό Χρυσό: 2

ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΟΥΝ
A Seleção (Η Εθνική Ομάδα),
Verdeoro (Πράσινο και
Κίτρινο)

Η πράσινη και χρυσή φανέλα είναι το όνειρο κάθε παιδιού που παίζει ποδόσφαιρο. Από τις παραλίες κατά μήκος του Ατλαντικού έως το τροπικό δάσος του Αμαζονίου, περνώντας από την Μπραζίλια και μεγάλες πόλεις, όπως το Ρίο ντε Τζανέιρο, αμέτρητοι παίκτες σε όλη τη Βραζιλία έχουν πατήσει στο γήπεδο φορώντας τη με υπερηφάνεια. Μιλάμε για πρωταθλητές όπως ο Νειμάρ, ο κορυφαίος σκόρερ της εθνικής ομάδας με 79 γκολ, που οδήγησε τη Βραζιλία στη νίκη στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2016· ή το φαινόμενο Ρονάλντο, που με τις εκθαμβωτικές ντρίμπλες του οδήγησε τη Βραζιλία στην κατάκτηση του Παγκοσμίου Κυπέλλου του 2002. Είναι επίσης η φανέλα που φόρεσε ο σπουδαίος Πελέ, ο οποίος οδήγησε την εθνική ομάδα σε τρεις τίτλους Παγκοσμίου Κυπέλλου.

Όταν παίζεις για τη Βραζιλία σημαίνει επίσης να δείχνεις το καλύτερό σου *ginga*, ένα στιλ παιχνιδιού εμπνευσμένου από την *καπόέιρα*, όπου η όμορφη τεχνική, η ατομική δημιουργικότητα και η αναζήτηση θεαματικών κινήσεων μετατρέπουν κάθε αγώνα της A Seleção σε μια ανεπανάληπτη εμπειρία.

Στιγμές δόξας

Ένα αξιομνημόνευτο φάουλ

Στα γεμάτα ένταση προημιτελικά του Παγκοσμίου Κυπέλλου του 2002, με το σκορ στο 1-1 απέναντι στην Αγγλία, ο *Ei Gaúcho* Ροναλντίνιο εκτέλεσε ένα ψηλοκρεμαστό φάουλ που άφησε άναυδο τον αντίπαλο τερματοφύλακα. Με αυτό το γκολ, ο Ροναλντίνιο άνοιξε τον δρόμο για τον τελικό.

Ένα αστέρι γεννιέται

Στο Παγκόσμιο Κύπελλο του 1958 στη Σουηδία, στον τελικό απέναντι στους γηπεδούχους, που τελείωσε με 5-2, το τρίτο γκολ της Βραζιλίας σημειώθηκε από έναν δεκαεπτάχρονο που κατέβασε την μπάλα στο στήθος, την πέρασε πάνω από τον αμυντικό με μια κίνηση *σομπρέρο* και την έστειλε στα δίχτυα με βολέ. Εκείνο το αγόρι ήταν ο Πελέ, ο νεότερος παίκτης που έχει κατακτήσει ποτέ Παγκόσμιο Κύπελλο.

Στατιστικά πρωταθλητών

Η Βραζιλία είναι η μοναδική εθνική ομάδα, μαζί με την Ιταλία, που έχει κατακτήσει το Παγκόσμιο Κύπελλο δύο φορές συνεχόμενα. Μαζί με τη Γερμανία, είναι επίσης η μόνη ομάδα που έχει παίξει πάνω από 100 αγώνες σε τελικά στάδια Παγκοσμίου Κυπέλλου.

ΟΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ο Ρεϊ Πελέ

Μέσος και επιθετικός με εκπληκτική τεχνική, ικανότητα στις πάσες και ένστικτο για γκολ, συγκαταλέγεται στους σπουδαιότερους ποδοσφαιριστές όλων των εποχών. Ο Βασιλιάς (Rei) κατέχει το ρεκόρ με τρεις τίτλους Παγκοσμίου Κυπέλλου (1958, 1962, 1970).

Ρονάλντο, το Φαινόμενο

Εξαιρετικά ταλαντούχος επιθετικός, ήταν ο πρώτος σκόρερ του Παγκοσμίου Κυπέλλου του 2002 με 8 γκολ, οδηγώντας τη Βραζιλία στον πέμπτο παγκόσμιο τίτλο της. Με την εθνική ομάδα κατέκτησε επίσης άλλο ένα Παγκόσμιο Κύπελλο (ΗΠΑ 1994) και δύο Κόπα Αμέρικα (1997, 1999).

Νεϊμάρ, μάστερ της μπάλας

Γνήσιος πλέι μέικερ και φοβερός επιθετικός, κατέκτησε το Κύπελλο Συνομοσπονδιών με τους *Verdeoro* (Βραζιλία 2013) και αναδείχθηκε καλύτερος παίκτης της διοργάνωσης. Είναι ένας από τους πιο αγαπημένους ποδοσφαιριστές της Βραζιλίας χάρη στην τεχνική του και στις θεαματικές ενέργειές του.

Γκαρίντσα, ο βασιλιάς της ντρίμπλας

Εξτρέμ γνωστός για τις ακαταμάχητες ντρίμπλες του, ο Μανέ Γκαρίντσα κατέχει ένα πολύ ιδιαίτερο ρεκόρ με αυτόν στο γήπεδο σε επίσημους αγώνες, η Βραζιλία δεν έχασε ποτέ! Μετά τον τραυματισμό του Πελέ, ανέλαβε την ευθύνη για την ομάδα και την οδήγησε στον δεύτερο τίτλο Παγκοσμίου Κυπέλλου (Χιλή 1962).

★ ★ ★
ΒΡΑΖΙΛΙΑ

ΕΠΙΚΟΣ αγώνας

ΧΡΟΝΙΑ: 1970

ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ: Ιταλία

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ: Παγκόσμιο Κύπελλο

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ: 4-1 υπέρ της Βραζιλίας

ΣΚΟΡΕΡ: Πελέ, Ζέρσον, Ζαΐρζίνιο,
Κάρλος Αλμπέρτο

Είναι Κυριακή, 21 Ιουνίου 1970, και ο ήλιος λάμπει ψηλά πάνω από το Στάδιο Αζτέκα στην **Πόλη του Μεξικού**. Στον αγωνιστικό χώρο διεξάγεται ο τελικός του Παγκοσμίου Κυπέλλου ανάμεσα στην Ιταλία, που μόλις έχει έρθει από μια συναρπαστική νίκη με 4-3 επί της Δυτικής Γερμανίας στα ημιτελικά, και τη Βραζιλία, που προκαλεί δέος με τα «**πέντε δεκάρια**» της: Πελέ, Ριβελίνο, Τοστάο, Ζαΐρζίνιο και Ζέρσον. Και οι δύο ομάδες έχουν κατακτήσει ήδη από δύο Παγκόσμια Κύπελλα· όποια νικήσει σήμερα θα κερδίσει τη μεγάλη τιμή να κρατήσει για πάντα το **Τρόπαιο Ζιλ Ριμέ**.

Στο πρώτο ημίχρονο, ο Πελέ ανοίγει το σκορ με μια καταπληκτική κεφαλιά, στην οποία απαντά ο Μπονινσένια, που περνά από το κέντρο και σκοράρει. Μετά την επιστροφή των ομάδων από τα αποδυτήρια, όμως, το *ginga* κατακλύζει τους *Azzurri* τρεις φορές: πρώτα ο **Ζέρσον** με ένα ασταμάτητο χαμηλό σουτ, μετά ο **Ζαΐρζίνιο** έπειτα από ασίστ του Πελέ και τέλος ο **Κάρλος Αλμπέρτο** με ένα μακρινό σουτ που διαμορφώνει το καθοριστικό 4-1. Στο τελευταίο σφύριγμα, οι παίκτες της *Seleção* σηκώνουν στους ώμους τους τον *O Rei*, καθώς εκείνος κρατά στα χέρια του το Τρόπαιο Ζιλ Ριμέ. Για πάντα!

Μέσα στο παιχνίδι

Νέα χρώματα, νέα αρχή

Μετά την τραυματική ήττα στον τελικό του Παγκοσμίου Κυπέλλου του 1950 εντός έδρας απέναντι στην Ουρουγουάη (γνωστή ως *Maracanazo*), αποφασίστηκε η δημιουργία μιας νέας, πιο πατριωτικής εμφάνισης. Ο διαγωνισμός, που διοργάνωσε η εφημερίδα *Correio da Manhã*, κερδήθηκε από τον δεκαεπεννιάχρονο Άλντιρ Γκαρσία Σλέε, ο οποίος σχεδίασε την πλέον διάσημη φανέλα *Verdeoro* με μπλε σπορτς.

ΠΑΙΚΤΗΣ, ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗΤΗΣ

Ο Μάριο Ζαγκάλο κατέκτησε τρία Παγκόσμια Κύπελλα με τους *Verdeoro*: δύο ως μέσος (1958, 1962) και ένα ως προπονητής (1970).

4 πάσες προς τη δόξα

ΠΑΝΤΑ ΕΚΕΙ

Η Βραζιλία είναι η μόνη ομάδα που έχει συμμετάσχει σε κάθε διοργάνωση του Παγκοσμίου Κυπέλλου από την πρώτη το 1930.

ΕΝΑ ΟΝΟΜΑ, ΕΝΑΣ ΘΡΥΛΟΣ

Το στάδιο Μαρακανά στο Ρίο ντε Τζανέιρο είναι το σύμβολο της Βραζιλίας. Με χωρητικότητα 78.000 θεατών, έχει γίνει μάρτυρας οδυνηρών ηττών και θρυλικών στιγμών, ανάμεσά τους και το χιλιοστό γκολ του Πελέ.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΡΟΠΑΙΩΝ

Μεταξύ 1994 και 2019, η εθνική ομάδα κατέκτησε συνολικά 11 τρόπαια: 2 Παγκόσμια Κύπελλα, 5 Κόπα Αμέρικα και 4 Κύπελλα Συνομοσπονδιών.

ΕΥΕΛΙΚΤΟΙ ΑΝΤΡΕΣ!

Η κίνηση *elástico*, που επινόησε ο Βραζιλιάνος ποδοσφαιριστής ιαπωνικής καταγωγής Σέρτζιο Εσίγκο, έγινε διάσημη από τον Ριβελίνο στο Παγκόσμιο Κύπελλο του 1970.

ΙΤΑΛΙΑ

Τακτική σταθερότητα

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ
1910

ΕΜΦΑΝΙΣΗ
μπλε φανέλα, λευκό σορτς

ΤΡΟΠΙΑΙΑ
Παγκόσμιο Κύπελλο: 4
Πρωτάθλημα Ευρώπης: 4
UEFA Nations League: 1

ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΟΥΝ
Gli Azzurri (Οι Μπλε)

Η ιταλική εθνική ομάδα, γνωστή και ως *Azzurri* (Οι Μπλε), θεωρείται μία από τις πιο επιτυχημένες ομάδες στον κόσμο, με τέσσερα Παγκόσμια Κύπελλα (1934, 1938, 1982, 2006) και δύο Ευρωπαϊκά Πρωταθλήματα (1968, 2020). Το μυστικό αυτών των επιτυχιών κρύβεται στην αξιοθαύμαστη αμυντική σταθερότητα, στον εξαιρετικό έλεγχο της μπάλας και στη σκληρή πειθαρχία στο γήπεδο. Ξεκινώντας από δύο ιστορικά συστήματα, το *Metodo* (που δημιούργησε ο προπονητής Βιτόριο Πότσο) και το *Catenaccio*, οι *Azzurri* ανέπτυξαν ένα στιλ ποδοσφαίρου βασισμένο στο κλείσιμο των χώρων, την έντονη πίεση και την κίνηση της μπάλας, καθοδηγούμενη από ταλαντούχους μέσους με εξαιρετική αντίληψη, ικανούς να ξεκινώντας τους συμπαίκτες να περάσουν μπροστά. Χάρη σε μια ακαδημία νέων που ανέδειξε με τα χρόνια σπουδαίους παίκτες, όπως οι Μπουφόν, Πίρλο, Μαλντίνι, Ντελ Πιέρο, Μπάτζιο και πολλούς άλλους, η Εθνική Ιταλίας έχει στο DNA της την ικανότητα να παλεύει για κάθε μπάλα και να ανατρέπεται παιχνίδια, όπως στο θρυλικό 4-3 απέναντι στη Γερμανία στο Παγκόσμιο Κύπελλο του 1970. Σε εκείνο το ματς, έδειξαν το αληθινό πνεύμα του ιταλικού ποδοσφαίρου: καρδιά, θυσία και υπερηφάνεια.

